

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ἰδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἀρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνδρομή χρονιάτικη : Γιά τήν Ἑλλάδα δρ. 10. Γιά τὸ ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 12.50.—Γιά τίς ἐποχίκες δευδμάστε καὶ τρίμηνες συνδρομὲς (3 δρ. τὴν τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συνδρομητὴς ἂν δὲν προπληρώσει τὴ συνδρομὴ του.

—•••••

20 λεπτά τὸ φύλλο.—Τὰ περασμένα φύλλα πουλιούντο σὸ γκαρεῖο μας διλλὴ τιμῇ.

—•••••

Βρίσκεται ἐπὶ τὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίβωκια, καὶ στὶς ἐπαρχίαι στὰ πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΣΤΗΝ πρώτη συνεδρίαση τῆς Βουλῆς ὁ κ. Προέδρος «ἀνακοινοῖ ὅτι ὁ ἐν Παρισίοις καθηγητὴς τῆς Νεοελληνικῆς κ. Ψυχάρης ἐδῶρθε πολυτιμοτάτην βιβλιοθήκην εἰς τὴν Βουλὴν, ἀποτελουμένην ἐκ 19 χιλιάδων τόμων, διὰ τὸ ὅποιον τὸ προεδρεῖον ἔσπευσε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν δωρητὴν.»

Αὐτὸ δὲ μᾶς ἔκαμε καμιὰ ἐντύπωση. Ὁ Ψυχάρης ἐδῶρθε σὸ ἔθνος κάτι πὺ πολυτιμο ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκην του : τὴ Σκέψη του καὶ τὴν ἐργασία του. Ὡστόσο ἔπρεπε, φαίνεται, νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ χαρακτηριστοῦν «πολύτιμοι αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἑλληνος γλωσσολόγου» ἀπὸ τὴν «Ἑστία» πού, ἀντιπροσωπεύοντας τὸ συντηρητικὸ καὶ φρόνιμο στοιχεῖο τοῦ τόπου μας, ἔκρινε ὡς τώρα πάντοτε μ' ἐπιφύλαξιν, καμιὰ φορὰ καὶ μὲ εἰρωνίαι, τὴν ἐργασίαν του.

Ἀξίζει νὰ τυπωθοῦν ἐδῶ ὅσα ἔγραψε ἡ «Ἑστία» σὸ φύλλο τῆς περυσιμένης Πέμτης :

«Ἡ Βουλὴ ἤκουσε χθὲς μετ' εὐγνωμοσύνης ἀνογγελομένην διὰ στόματος τοῦ Προέδρου αὐτῆς σπουδαιοτάτην πρὸς τὸ ἔθνος δωρεάν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ κ. Ψυχάρη, ἀποτελουμένης ἐκ δεκαεννέα χιλιάδων τόμων.

Ἐπιστήμων ὅπως ὁ κ. Ψυχάρης, ἀταγινόμομος εἰς εἰδικὰς μελέτας, κατήρτισε τὴν βιβλιοθήκην αὐτὴν βεβαίως μὲ τὴν ἄκραν ἐκλεκτικότητα, ἡ ὅποια διακρίνει τοὺς εἰδικούς μελετητάς. Χωρὶς νὰ γνωστοῦν ἀκόμη αἱ λεπτομέρειαι, δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ μεσαιωνική μας φιλολογία θ' ἀντιπροσωπεύεται ἐκλεκτότατα καὶ πλουσιώτατα εἰς τὴν σειρὰν τῶν τόμων αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθησαν πολῦτιμοι ἕως τώρα ἐργασίαι τοῦ Ἑλληνος γλωσσολόγου.

Ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε τὰς θερμὰς τῆς εὐχαριστίας πρὸς τὸν γενναῖον δωρητὴν, ὁ ὅποιος παρέχει εἰς τὸν μελετητὴν τῆς Ἑλλάδος ἀνεκτίμητον βοήθειαν, καθιστῶν δημοσίαν βιβλιοθήκην καταρτισθεῖσαν διὰ τῆς ἐργασίας δεκαετηρίδων ὁλοκλήρων.»

✻

Ἡ ΕΙΚΟΝΑ πού δημοσιεύουμε ἐπὶ τὴν ἀντικρινὴν σελίδα ἔγινε πρὸ εἴκοσι περίπου χρόνια ὅταν εἶχε ξαναφθεῖ ὁ Ψυχάρης ἐπὶ τὴν Ἀθήνα. Οἱ καθισμένοι ἀπ' τὰριστερὰ στὰ δεξιὰ εἶναι οἱ Θ. Βελιανίτης, Περρῆς (τυπογράφος), Ν. Πολίτης, Στεφ. Στεφάνου, Μίκις Λάμπρος, Γ. Σουρῆς, Ἐμμ. Ροῦθης καὶ Ἐμμ. Λυκούδης. Οἱ ὀλόρθοι εἶναι οἱ Ψυχάρης, Δ. Κακλαμάνος, Γ. Κοσδόνης, Γ. Βλαχογιάννης, Κωστῆς Παλαμάς, Γ. Δροσίνης καὶ Γρηγ. Ξενοπούλου.

Ἄ γινότανε καὶ τὸν προπερασμένο μῆνα, πού εἶτανε ὁ Ψυχάρης ἐδῶ, καμιὰ τέτια φωτογραφία, ἀλλ' ὁ ἀγαπητὸς Ξενοπούλου θὰ ποζάρει ἀπὸ τοὺς πρώτους πρώτους.

✻

«ΜΑΣ πληροφοροῦν ἀπὸ τὴν Κέρκυρα πὸς τὴν 14 Ἰουλίου τ. ἔ. ἐσοτήθηκε ἐκεῖ μία καλλιτεχνικὴ εἰσαγωγή μετὸν ὄνομα Συντροφία τῶν ἐνὶ ἀπὸ διάφορους λογογράφους, ζωγράφους καὶ μουσικοὺς τοὺς κ. κ. Εἰρήνη Δεντρινοῦ, Κωστ. Θεοτόκη, Λάμπρο Πορφύρα, Κωστ. Χατζόπουλο λογογράφους, Δημ. Γιλάνη, Μέρκο Ζαβιτοϊάνο, Κωστ. Παρθένη ζωγράφους καὶ Σπύρο Σαμίρα μουσικὸν.

Σκοπὸς τῆς Συντροφίαις εἶναι νὰ ἀντιδρᾷ ἐναντία ἐπὶ τὴν ἀμέλεια πού ἐπικρατεῖ ἐπὶ τὴν μορφὴ τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης ἀκολουθώντας σὲ τοῦτο τὴν παλαιὰ Κερκυραϊκὴ παράδοση πού ἀρχισε μὲ τὸ Σόλομο.— Ἡ Συντροφία ἀποτελεῖται ἀπὸ ταχτικά καὶ ἔχταχτα μέλη : ἰδρυτὲς πού κατοικοῦν ἐπὶ τὴν Κέρκυρα, ταχτικούς ἀνταποκριτὲς, καὶ συνεργάτες ἔχταχτους καλεσμένους γιὰ ὀρισμένον καιρὸ καὶ ὀρισμένη ἐργασία ἀπὸ τοὺς ἰδρυτὲς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν δὲν εἶναι περιορισμένος, γιὰτὶ σύμφωνα μὲ τὸ καταστατικὸν τοὺς οἱ ἰδρυτὲς μποροῦν νὰ ψηφίσουν, καὶ ἄλλα ταχτικά μέλη ἢ ταχτικούς ἀνταποκριτὲς, μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἐκεῖ οὖς πού ἠθελαν βρεθεῖ ὁμόφωνοι μὲ τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν τῆς Συντροφίαις τους. Ἡ Συντροφία ὑπόκειται μὲ τὸ καταστατικὸν τῆς νὰ καλλιιεργήσει τὴν καλλιτεχνικὴ ἀντίληψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινού, μὲ ἐκδόσεις ἡμερολογίων, διαλέξεις, ἐκθέσεις, συναυλίαι καὶ γενικά μὲ ὅ,τι μπορεῖ νὰ συντελέσῃ σὸ σκοπὸν τῆς. Εἰδικὸς κανονισμὸς θὰ προβλέπει καθε ὀρισμένο ζήτημα. Ἡ κ. κ. Εἰρήνη Δεντρινοῦ γραμματεῖς τῆς Συντροφίαις, μπορεῖ νὰ δώσει περισσώτερες πληροφορίες σ' ὅποιον θὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ γνωρίσει λεπτομέρειαι τοῦ Καταστατικοῦ.»

ΣΑΑΔΗ.— Πρὶν νικῆσης μὲ τὸ σπαθί, προσπάθησε νὰ νικήσῃ μὲ τὸ λόγον.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Γ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ : «Ο ΠΙΕΤΙΝΟΣ». — Ἡθογραφικὸ δῆγμα, δίχως τὴν ξεραῖλα τῆς ἀπλῆς καὶ μονότονης ζουγραφίας. Στὸ βάθος του φαντάζει μὲ χτυπητὰ χρώματα μιὰν ἀνάλυση καὶ μιὰ ψυχολογία τοῦ χαρακτήρα ἐνὸς περιεργου κοριτσιοῦ. Ὁ τύπος τῆς Μοσκούλας μὲ τὴν ξέθαρη ἀθωοσύνη της, μὲ τὴν ὀριμητὴ τῆς εὐλιχρίνεια, μὲ τὴν ἀγαθὴ ἀνοιγοκαρδιά της, μὲ τὸ βαθύ, λεπτό, εὐγενικὸ καὶ λαγαρισμένον αἴσθημά της, σμιλημένος μὲ τὴν καλλιτεχνικὴ φροντίδα ἐνὸς λογοτέχνη ὡς τὸ Βλαχογιάννη, φεύγει ἀπὸ τὰ συνειδημένα, ὑψώνεται ὡς ἄνω ἀληθινὸ μαζὶ καὶ πρωτότυπο, σπαρταριστὸ καὶ ζωντανό, καὶ μᾶς φέρνει ἓνα καινούριον ἄερα τῆς ἐπαρχιώτικης ρωμαϊκῆς ζωῆς μας.

Δίχως δραματικὰ ἐπεισόδια, μὰ μὲ τὴ γαλήνη τῆς ἀρήγησης μιᾶς ἀπλῆς ἱστορίας, ξέρει καὶ μᾶς δίνει ὁ συγγραφέας τὴ στιγμὴν ποὺ θὰ συγκινήσῃ, τὴ στάλα ποὺ θὰ μεθύσῃ. Συγκρατημένος, σερωτὸς καὶ περιτεχνος ὁ λόγος, πλουμισμένος μὲ τὰ μοσκόβολα ἄνθια τῆς δημοτικῆς μας, φερόμενα, θὰ ἔλεγε κανεὶς, ὀλοῖσιν ἀπὸ τὸ πλοῦσιον περιβόλι της, τοῦ λαοῦ τὸ στόμα. Τὸ ὕφος ἀδρό. Ἡ τέχνη του, ἓνας νατουραλισμὸς εὐγενισμένος ἀπὸ μιὰ λυρικὴ ἀντιφραγιά ποὺ περιχύνει ὅλο τὸ ἔργο.

Ἐπιναξὴ ὁ συγγραφέας τῆς «Θειακούλας» καὶ τοῦ «Ξηνητεμοῦ» ὑστερα ἀπὸ κύκλους καὶ δρόμους σὲ περὶ φιλοτεχνημένα κάποτε μὲ τὰ μάγια ἐνὸς θαμποῦ συμβολισμοῦ, καὶ κάποτε ἴσως μὲ κάποια ὑπερβολὴ γιὰ ἰδανικὰ συνταυτισμένα γιὰ τὰ γούστα τοῦ συνεπαρμένου κοσμάκη ἀπὸ ἔθνικα χοντρολόγα μεθύσια. Ἔτσι σὰ μιὰν ἐπάνοδο στὴν ἀληθινὰ ἐξαιρετικὴ μίμηση τοῦ συγκροῦ, χαρετοῦμε τὸν «Πιετινό», ποὺ τὴ δημοτικὴν του γλώσσα μολαταῦτα ψεγαδιάζει ἐδῶ καὶ κεῖ μιὰ παλιά, βαρβαρισμένη ὀρθογραφία, ἀξιοπαρατήρητο ὑστέρημα γιὰ ἓνα σημερὸν δημοτικιστὴ τεχνίτη, ποὺ δὲν εἶναι γιὰ νὰ σβῆσῃ.

P. Γ'.

Σοσιαλιστικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν : «Ἡ ἐργασία μιᾶς ἐξαμηνίας». — Ἀθήνα 1914. — Ἐνα μικρὸ φυλλαδάκι ποὺ μᾶς δείχνει τὴν ἀξιόλογον ἐργασίαν, ποῦκανε κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ 1914 τὸ Μαρξιστικόν. Σοσιαλιστικὸν Κέντρον τῆς Ἀθήνας. Ὅσα μέσα χρειάζονται γιὰ τὴ θετικὴ μὴρφοση τοῦ ἐργάτη τὰ διαθέσει. Τὸ φυλλαδάκι αὐτὸ μᾶς ἀνοίγει τὴν πόρταν γιὰ νὰ δοῦμε πῶς ἐργάζεται ἓνα Κέντρο, ποὺ τὴν ἐργασίαν του δὲν τὴ στηρίζει σὲ πῦναν καὶ προέδρους, σὲ λάβαρον καὶ ἀποκρίνητα, μὰ πάντων σὲ σοφῆς διὰλέξεις, σὲ κοσμοξυπνήτους προκήρυξεις, σὲ ὑπέροχα βιβλιαράκια ὡς : Τὸ «Κοινωνιστικὸν Μανιφέστο» τοῦ Μάρξ—Ἐγγελ, τὰ «ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ Σοσιαλισμοῦ» τοῦ Λήμπεχτ, τὸ «Σοσιαλισμὸν τοῦ Κράτους» τοῦ Ν. Γιαννιῶ κατ. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὰ σημάδια αὐτὰ μοιάζοντες ὡς ἀγινὰ γλυκοχαράματα, μέσα στὸ πνιχτικὸ σκοτάδι, στὴ συμπερικυκλωσιᾶ τῆς περασμένης σοσιαλιστικῆς ἰδεολογίας.

Ἐκδόσεις «Ἐκδοτικὸν Ὀμιλον» Πειραιῶς.—
Στὸν Πειραιᾶ συγκεντρωθῆκανε μερικοὶ φίλοι τῆς Δημοτι-

κῆς, ποὺ ἀγαπᾶνε ἀληθινὰ κάθε ὥρατο, κάθε ἔργο τέχνης σὲ μιᾶ συντροφίᾳ μὲ σκοπὸν νὰ ἐκδώσουν μερικὰ ἀριστοτεχνικὰ βιβλιαράκια νεοελληνικὰ καὶ ξένα. Ἀπ' τὰ ξένα ποὺ μᾶς τίζοντες εἶναι καὶ ἓνα βιβλίον μεταφράσεων ἀριστοτεχνικῶν, ἀπὸ τὸ «Κρίμα τοῦ Ποιητῆ» τοῦ Δασκάλου μας Ψυχάρη ἴσαμε τὶς μεταφράσεις τοῦ Ἑφταλιώτη καὶ ἄλλων. Ἀπ' τὰ νεοελληνικὰ, καὶ τὸ πρῶτον βιβλίον, τὰ δροσερόπνοια ἐπιγράμματα : «Τῆς Ζωῆς καὶ τοῦ Ὀνε(ρου) τοῦ λεπτοῦ ποιητῆ Γιάννη Περγαλιῆ, ποὺ δημοσιευθῆκανε στὸ «Νουμά» αὐτῆς τῆς χρονιάς στυλῶν ἀριθ. 523—527. Τὰ ἐπιγράμματα θὰ κυκλοφορήσουν τὸ Νοέμβριον καὶ θὰ πουλιῶνται μιὰ δραχμῇ.

Τάτου Γ. Πιτσᾶ : «Γιὰ τὸ ψωμί». Κοινωνικὸν δράμα σὲ μέρη τρία. Ἀθήνα 1914. — Ὁ ἐργάτης ποὺ δουλεύεται ἀπὸ τὸ κεφάλαιον, ποὺ ὡς ἄλλος εἷλωτος πούλαει τὴν ἐργασίαν του γιὰ ἓνα κομμάτι ξερὸ ψωμί, ποὺ σὲ κάθε βῆμα του ἀντιπρῶζει τὴν «Struggle for Life» προσπαθῆται νὰ σκιαγραφηθῆ στὸ κοινωνικὸν δράμα τοῦ κ. Πιτσᾶ. Ἡ προσπάθεια εὐγενικὰ, ἡ ἰδέα ὑπέροχη, μὰ τὸ ἔργο περισσότερον προπαγανδιστικὴν μπροσούραν παρὰ δράμα. Συνολικὰ τὸ «Γιὰ τὸ ψωμί», κάτου ἀπὸ τὴ σοσιαλιστικὴν ἰδεολογίαν, κάτου ἀπὸ τὴν Τέχνην.

Τὰ σκηρικὰ ψεγάδια ἄπειρα. Τὸ δράμα γενικὰ ἀψυχολογικὸν καὶ δίχως καμμιά σκηρικὴν δράση, καμμιά δραματικὴν πλοκή. Ἐνας τρομερὸς ρητορικὸς τόνος τὸ γιομίζει. Οἱ διάλογοι ἀπέραντοι, ποὺ κατανοῦντες πολλὰς φορὰς μονόλογοι παλαιορωμαντικῶν δραμάτων. Οἱ ἡρώες του, οἱ ἐργάτες ποὺ ζοῦν, ποὺ κινῶνται, ποὺ πάσχουν κάτου ἀπ' τὸ βαρὺ χέρι τῆς ἐκμετάλλησης, περισσότερον ρήτορες—βουλευτὲς παρὰ ἐργάτες.

Γιὰ τὸ ἔργο δὲ θὰ μιλοῦσαμε καθόλου, ἂν δὲ βλέπαμε πῶς καὶ ὁ κ. Πιτσᾶς εἶναι ἀπ' τοὺς διαλεκτοὺς νέους ποὺ κυνηγᾶνε κάποια ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικὰ καὶ ἔχοντες τὸν πόθον νὰ δουλέψουντες γιὰ τὴ μὴρφοση τοῦ ἐργάτη Ἄγιος ὁ πόθος, μὰ χρειάζεται καὶ κάτι ἄλλο : μελέτη, παρατήρηση καὶ ὕψων μάλιστα τὸν πόθον σου θέλεις νὰ τὸν πραγματοποιήσῃς μὲ τὸ θεῆτρο—ταλέντο.

II. T.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

“ ΜΟΥΣΙΚΗ ”

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ

13—15 Στράτῶ Ἀρδακείου

ΑΘΗΝΑΙ

Δι' ἄσμα καὶ κλειδοκρήβαλον

Ἀπὸ τὴν ὀπερέταν τοῦ κ. Θ. Σακελλαρίδου

ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251—Πῶ ! πῶ ! τί νὰ κάμω (χορευτικὴ δυοδία) Δρ. 1,25

252—Τρελαίνουμαι γιὰ κόρτε. » 1,25

253—(Θυμῶ) ἓνα βραδὸν (βάλλε-δυοδία) » 1,25

254—Ἐἶνε πεταχτὴ (polka-duetto) » 1,25

Καὶ ὅλα τὰ τραγοῦδια τῶν «Παραθηναίων» τοῦ 1914

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

ΒΑΝΔΑΛΟΙ ΣΤΟ ΔΑΦΝΙ

Φίλε «Νουμά»

Μιά βραδιά τῆς περασμένης ἑβδομάδας πού ἔτυχε νά βρεθῶ μέ μιὰ παρέα στή Φρεαττύδα, ἕνας κύριος ἀπό τὴν παρέα με προσκάλεσε νά πάγαινα τὴν Κυριακὴ στό Δαφνί πού θὰ ὀργάνωνε ἐκδρομὴ οἰκογενειακὴ. Πιάσαμε κουβέντα γιὰ τὴν ἐκκλησιά τοῦ Δαφνίου. Ἀπάνω σαυτό μου ἔλεγε ὁ κύριος αὐτός, ὅτι οἱ γυναῖκες τῶν οἰκογενειῶν πού πάνε συχνά στό Δαφνί ἀπὸ τὸ πρωὶ καὶ μένουνε ὅλη τὴν ἡμέρα, στέλνουνε τὰ παιδιά μέσα στὴν ἐκκλησιά καὶ κρυφὰ ἀπὸ τὸν ἐπιστάτη βγάζουνε, ὅσο φτάνουνε, πετραδάκια ἀπὸ τίς εἰκόνες τῆς ἐκκλησιᾶς! "Ὅποιο βγάλει τὰ πιὸ πολλὰ καὶ τὰ πιὸ ὁμορφα, καὶ τὰ μοιράζονε. Οἱ γυναῖκες τὰ παίρνουνε καὶ τὰ βάζουνε στὰ εἰκονίσματά τους.

Μοῦ φάνηκε τόσο φρεβερό αὐτό, πού ἂν καὶ εἶχα ἀπόλυτη πεποίθησι στὸν ἄνθρωπο πού μοῦ τὸ ἔλεγε, πάλε δὲ μοῦ ἄρεξε νά τὸ πιστέψω. Οἱ ἄλλοι κύριοι, στὴ δυσπιστία μου αὐτὴ μοῦ ἀπάντησαν, ὅτι αὐτὸ δὲ εἶναι ἱστορία παλιὰ καὶ γνωστὴ.

Δὲν πιστεύω νά εἶναι ἀνάγκη γιὰ νά γραφοῦνε πιὸ πολλὰ γιὰ τοὺς ἀγμῶδιους.

"Ἴσως οἱ καλλιτέχνες μας σκέφτονται νά διαμιογυρηθοῦνε γιὰ τὸ κανονίδι πού ἔφαγεν ἡ Γοτθικὴ ἐκκλησιά τῶν Ρέιης ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς.

Γκ. Δοκός

Πειραιῆς 15-9-914.

ΝΤΕ ΑΔΑΜΠΟΥΡΕΡ.—Εἶναι δύσκολο νά βρῆς ἕναν ζιπαμένο, πού νά πιστεῖρη πραγματικά πὼς εἶναι εὐτυχής, ὅπως εἶναι δύσκολο νά ἀνακαλύψης ἕνα μετρίοφρονα πού νά νομίζει τὸν ἐαυτὸ του πολὺ δυστυχῆ.

Ἀν εἰρωνευθήκαμε «τοὺς ἀδελφοὺς Παπαντωνίου», ὅπως γράφει ὁ «Ψιτακός» στὸ προχθεσινὸ του φυλλάδιο, μὰ ἀπλούστατα συστήσαμε στὸν κ. Βενιζέλο νά διορίσει καὶ τὸν κ. Χαρίλο νομάρχην κάτου, γιὰ νά πάψει καὶ λόγου του νά γράφει ἀνήθικες λυρικὲς ἀνοισιεῖς. Τίποτ' ἄλλο.

— Γιὰ τὴν δραματικὴ σχολὴ πού ἴδρυνε ὁ κ. Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἀκούστηκε τοῦτο, τὸ ἀληθινὰ ἄδικο: "Ἰσαμε τώρα εἶχαμε ἕναν Ἰωσήφ καὶ δὲν μποροῦσαμε νὰν τονὲ βαστάξουμε. Φαντάσου τώρα τί ἔχουμε νά πάθουμε μέ τὰ Ἰωσηφάκια, πού θὰ βγοῦνε μεθαῦριο μέ τὴ ντουζίνα».

— Ὡστόσο il n' y a qu' un ... Christomanos! Ἐνας εἶναι ὁ Μπέης I, πού λέει ὁ λόγος.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Κ. Α. Ἀνιότρεφτος=ἀνεπίστρεπτός, ἀγύριστος. Τὴ λέξη δὲν τὴ δημιούργησε ὁ Π. Τ. μὰ ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Κοίταξε καὶ Δελτίο τῆς «Ἑλλ. Λαογραφικῆς ἑταιρίας» τόμ. Β'. τεῦχος Α' σελ. 631 «Κ. Π. Κασσιμάτη, Λαογραφικὰ σύλλεκτα ἐξ Ἰου». Στοιχ. Ἀνιότρεφτους: τοῦ περασμένου φύλλου νά διορθωθεὶ καὶ τὸ σούραμο μέ τὴ λέξη μάρκαλο».

Ο ΣΚΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΚΟΚΚΟΤΑ

— Ζῶ μέσ στὰ μεταξοτὰ κι' ὅτι βροῦ τὸ ροκανίζω! εἶπε μιὰ μέρα ὁ σκόρος πὲ μιὰ κοκκότα ποῦρηνε ναφθαλίνα στὴν ντουλάπα της. "Ὅταν δῶ ἕνα καινούργιο ροῦχο τρέχω, τὸ σαγκάνω, τὸ τροπάω, τὸ κουρελιάζω. Κ' ἔτσι παχαίνω καὶ γίνωμι μιὰ μέρα πεταλούδα μέ ὁμορφα φτερά καὶ σάφινω γειά. Δὲν πρέπει νά με κυνηγᾷς, ἐπειδὴ σουφαγα γέτες τὰ γάντια σου. Σκέψου πὼς καὶ σὺ τὸ ἴδιο κάνεις. Γδύνεις πρώτα τοὺς ἐρωμένους σου κι' ὕστερα τοὺς διώχνεις... Ἐγὼ ζῶ ἀπὸ σένα, σὺ ἀπὸ κείνους. Καὶ οἱ δύο μας ἕνα ἔχομε προσοριμῶ: τὴν Κατατροφῆ... Ἀἴτε!... Κ' οἱ δύο μας σκόρος εἶμαστε.

(Ἀπὸ τοὺς μῦθους τοῦ Trillussa)

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ—ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Τὸ ταχύπλοον Ἑλληνικὸν θαλαμηγῶν

ἸΩΑΝΝΙΝΑ,

θέλει ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς (μέθω Καλαυδῶν-Πατρῶν) κατ' εἰθεῖαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Δι' ἐπιβάτας, εἰσιτήρια καὶ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ : Πρακτορεῖον Ἑθν. Ἀτμοπλοίας ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1. Ἄρ.9. τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ : Γενικὸν Πρακτορεῖον Ἑθν. Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος. ὁδὸς Φιλωνος ἀρ. 41 (ὅπισθεν Ἀγίας Τριᾶδος). Ἄρ. τηλ. 127.

Οἱ θέλοντες νά ἀπφαλιπωσι θέσπει ἀνάγκη νά δηλώσωσι ἐγκαίρως εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς ἑταιρίας καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀνεγνωρισμένους ἀντιπροσώπους.

Ὑποστηρίζοντες τὰ Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, ὑποστηρίζετε τὴν Σημειαν θαλάσσης, μεγαλύετε τὴν Πατρίδα θαλάσσης.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ἀνακοινού δευ

Ἀπὸ τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1914 ἀρχομένης τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 281 «περὶ Σωματείων», καλοῦνται οἱ διοικοῦντες τὰ παντὸς εἶδους σωματεία ἐπαγγελματικά, ἀλληλοβοηθητικά, πατριωτικά, θρησκευτικά, κοινωνικά, εὐποητικά, πολιτικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά, φιλολογικά, τοπικά, κοινοτικά κλπ. ἵνα συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν 25ην Σεπτεμβρίου δὲν ἔχει πλέον ἰσχύον πᾶσα προηγουμένη τυχὼν ἐγκρίσις καταστατικῶν, εἴτε διὰ Β. Δικτάγματος εἴτε κατ' ἄλλον τρόπον γενομένη. Ὅσα ἐκ τῶν λειτουργούντων ἤδη σωματείων θέλουσιν νὰ εἶναι νομίμως ἀνεγνωρισμένα πρέπει νὰ φροντίσουν ὅπως, μέχρι τὸ πολὺ τῆς 25ης Δεκεμβρίου ἑ. ἑ. μεταρρυθμίσουν τὸ καταστατικὸν των καὶ τὸ προσαρμόσουν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου κατὰθέσουν δὲ τὸ καταστατικὸν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον εἰς διπλοῦν, ἵνα ἐπιτύχῃσι τὴν ἀναγνώρισίν των.

Κατὰ τὸν 281 νόμον τὰ οὕτως ἀναγνωριζόμενα σωματεία θέλουσιν ἀπολαύει διαφόρων πλεονεκτημάτων καὶ προνομίων. Τοιαῦτα εἶναι ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τελῶν καὶ φόρων (χαρτοσήμου, θεαμάτων εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ ταμείου των παραστάσεις, ταχυδρομικῶν διὰ τὴν πρὸς τὰς ἀρχὰς ἀλληλογραφίαν κλπ.)

Τὴν σπουδαιότεραν δὲ ἀναμφιδέλωτος κοινωνικὴν σημασίαν ἔχει ἡ εἰδικὴ διάταξις τοῦ νόμου, καθ' ἣν τὰ ἀνεγνωρισμένα ἐπαγγελματικά σωματεία ἰδρύοντα ἐπαγγελματικὰς σχολὰς διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν μελῶν των, θέλουσιν λαμβάνει ὅχι μόνον ἐπίσημον ἐνίσχυσιν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἀλλὰ καὶ ἀνάλογον χρηματικὸν βοήθημα.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβουν ἀντίτυπα τοῦ Νόμου ἢ περαιτέρω δεασαφήσεις καὶ πληροφορίας δύνανται νὰ ἀπευθύνονται δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς τῶν ἢ πρὸς τοὺς οικείους Νομάρχας ἢ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἀπ' εὐθείας.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας)

Ο ΣΚΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΣΚΥΛΙΤΣΑ

— Πῶς ἀλλάξες, Φιρή μου! ἔλεγε ἕνας σκύλος σὲ μιὰ σκυλίτσα. Πρῶτα πήγαινε πάντα μοναχὴ, τώρα πάντα με συντροφιά εἶσαι. Ἡ Δούκισσα ἀπὸ τότε ποῦσαι μαζί της, πάντα στὴν καρύτσα της σὲ παίρνει. Δὲν εἶσαι πιὰ, Φιρή μου, ἢ ἴδιαι. Μεσηφρανεύσιγες. Τώρα ὄλο με τοὺς σκύλους τοῦ σπιτιοῦ ἀγαπᾷς νὰ παίζης. Κι ἄς σὲ παιδεύουνε κείνοι κι ἄς σὲ τυραννοῦν. Πρῶτα ὅμως εἴσουναι τόσο καλὴ, τόσο καταδεχτικὴ! Δὲν κοίταζες στὰ ψιλά! ..

— Ἐ! τὸ ξέρω, τί νὰ κάνω! εἶπε ἡ σκυλίτσα. Ἡ κυρία φταίει πὺ μούβαλε ἀέρα στὰ μυαλά και με χάλασε!

(Ἀπὸ τοὺς μύθους τοῦ Trilussa)

ΝΤΕ ΛΑ ΜΠΟΥΓΓΕΡ.— Ἡ ζωὴ εἶναι σύντομη καὶ βραχύη. Ξεδιάζομε τὴ ζωὴ μας ποθώντας.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ο ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ

Λογουχάρη. Ὅταν εἶναι νὰ ζημιωθεῖ ἀπὸ καμιὰ δουλιὰ του δὲ διστάζει νὰ πεί και τὴν πιδ χοντρή ψευτιά. Ὅταν εἶναι ὅμως νὰ κερδίσει, τότε...— ἄ, μὰ τότε σφάζεται γιὰ τὴν ἀλήθεια.

— Μά, χροισιανέ μου, ἐσὺ τὸν ξεμπερδεψε; τὸ φτωχὸ με τὰ λόγια πὺ τοῦ εἶπες;...

— Ἄ, ὄλα κι ὄλα!... Πρεπαντὸς ἡ εἰλικρίνεια!... Τὴν ἀλήθεια ἔχει χροός νὰ λέει κανεῖς και νὰ διαφορεῖ γιὰ τὰ ποτέλεσιμα...

Ο ΑΔΙΑΝΤΡΟΠΟΣ

Λογουχάρη. Ἀπλώνει τὸ χέρι του στὴν τσιγαροθήκη σου, παίρνει τσιγάρο, δίχως νὰν τοῦ τὸ προσφέρει, και μόλις τερβήξει μιὰ ρουφηξιὰ, στραβθμοντουσνιαίζει μουρμουρίζοντας:

— Ὁχ, ἀδερφέ, καπνὸς εἶναι αὐτὸς ἢ κιβλίνα;

Ἄν τύχει νὰν δώσει και κανένα δεκάρικο δανεικό, θὰ σοῦ πεί, ἀφοῦ ὅμως πρῶτα τὸ καλοσελώσει:

— Τέτια παλιόχωρτα λερωμένα, πὺ κρατεῖς σὺ πορτοφόλι σου σιχαίνεται και; νὰν τὰγγίξει!...

(ΕΘΟΥΡΑΣΤΟΣ)

ΝΤΕ ΛΑ ΜΠΟΥΓΓΕΡ.— Ζητούμε τὴν εὐτυχία μας ἔξω ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας. Τὴ ζητούμε στὶς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων πὺ τοὺς ξέρομε πὸς εἶναι κόλακες και τοὺς λείπει ἡ εἰλικρίνεια. Τὴ μορῖα! Πολλοὶ ἄνθρωποι ξεδιάζουν τὴ μσή τους ζωὴ γιὰ νὰ κάμουν ἐλεεινὴ τὴν ἄλλη μιτῆ.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΜΟΠΛΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμὴ Πειραιῶς — Κεντράδων

Γραμμὴ Πειραιῶς — Ἀλεξανδρείας

Τὸ με διπλοῦς ἑλικας και μηχανὰς ἀφθάστου ταχύτητος πολυτελείας και ἀνέσεως θαλαμηγὸν ἀγμόπλοιον «ΕΣΠΕΡΙΑ» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Πορταλία Τροῦμπικα).

Ἐκάστην ΠΕΜΠΤΗΝ, ὄραν 10.30 μ. μ. διὰ Σῆρον, Τήνον, Ἄνδρον και Κόρθιον.

Ἐκάστην ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὄραν 3 μ. μ. δι' Ἀλεξανδρείαν. Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον:

Ἐν Ἀθήναις. Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1 και εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξειδίων κ. κ. Θωμά Κοῦκ και Υἱοῦ, Ἀδελφῶν Γκιόλιμαν και Σ. Σωτιάδου, (πλευτὰ Συντάγματο) και Ἰωάν. Ρένια (πλευτὰ τὸν ἡλεκτρικὸν σταθμὸν Ὀμῆοιαις).

Ἐν Πειραιεῖ. Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδὸς Φίλωνος, 44, (ἔπι-σθεν Ἀγίας Τριίδας).

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Μ. Η. Σαλβάγην, ὁδὸς Ἀντωνιάδου, 1.
(Ἐκ τοῦ Πρακτορεῖου)